

Appel Net op het moment dat het een beetje gezellig begon te worden op kamer 2-16 ging dat verschrikkelijke fluitje weer: Appel. Op z'n dooie achterzijde kwam het 3^e peloton als laatste naar buiten en stelden zich rommelig op voor de al even rommelig uitziende koos. "Meren, knopen vast en kappen dicht", riep koos. "EH, koos kijk eens even naar je sjacaltje en je eigen knopen." Gauw plukte koos z'n Palma sjacaltje van z'n rug en bracht z'n kleding in orde. Dan kwam die verschrikkelijk mooie beweging van 'em om in de houding te komen. Dat heen beweeg dan met een niet te evenaren manier naar oprijen naar omhoog en naar voren tegelijk om bij het krachtig neerplaatsen naast ~~het~~ linkervoet nog even een klein beetje door de knieën te gaan. "Groep" !! In het peloton was geen beweging te zien. "Geef..... acht" en ja hoor; iedereen probeerde koos op zo'n echt mogelijke manier na te doen. Paulys en William waren daar het beste in vond ikzelf altijd. Intussen had er zich achter koos een lelijk marmel opgesteld: Babyface Toep Melaen. Koos droeg het peloton over en ging zelf achter aan staan. Melaen zette ons dan in de rust en dan ^{gingt} ~~wordt~~ hij nog even controleren of we onze schoenen gepoetst hadden of de emblemen wel gepoetst waren. Altijd had die poser wel wáit te ~~rijen~~ reihen. "Batterij Rapport" klonk het dan vanaf het ~~border~~ stoepsje van gebouw 1. Toep zette ons in de houding en dan gebeurde het: Mij moest zich omdraaien. Nog nooit had ik het ineilijker m'n ~~lag~~ lach in te houden op het moment dat Toep zich omdraaide. Soms maakte hij met z'n bovenlichaam zo'n zwaaie dat je 'em al zag liggen.